1988. október - **Bocsásson meg, hogy nem az alkalomhoz illő öltözékben jelentem meg az Önnel való találkozáson.** Mentségemre szolgáljon, hogy én legalább ott voltam, szemben honfitársaim túlnyomó többségével, akik viszont nem voltak ott. Engedje meg, hogy a gyér érdeklődés miatt támadt rosszkedvében biztosítsam együttérzésemről. Tudnia kell, hogy a tömeges távolmaradás oka nem az ön kivételes hangja, megnyerő külseje és kellemes dalai, hanem kizárólag az egyhavi magyar átlagkeresetek 3-5 %-át kitevő belépőjegy ára. Meg talán a rossz időzítés: hallottuk, hogy Ön Pesten találkozott barátjával, a Forma 1. háromszoros világbajnokával, Nelson Piquet-vel. Mi, sajnos, az ilyen találkozásokat egyre kevésbé engedhetjük meg magunknak; és mindenképpen választásra kényszerülünk, ha egyazon hétvégén kerül sor Forma 1-es futamra és Iglesias koncertre. Ön megteheti, hogy ne érdekelje a pénz, hogy csak a zenének éljen. Őszintén szólva, ezért egy kicsit irigyeljük Önt. De azért köszönjük, hogy aznap este 9 és 11 óra között igyekezett bennünket elvarázsolni innen. A jelenlévő chilei és kubai nézőket talán sikerült is... A többieket kevésbé, mert majdnem mindent kétszer mondott, helyesebben énekelt pontosabban: mi hallottuk kétszer, az üres lelátókról verődő visszhang miatt. De azért szép este volt. Feküdtünk a füvön, néztük a vetítővásznon elegáns karmesteri gesztusait és jellegzetes mikrofontartását. Csodáltuk a tartózkodóan bájos - még ültében is koreográfia szerint viselkedő-vokáltriót és élveztük kitűnő zenészei muzsikáját. Most már sokkal jobban ismerjük Önt, Don Julio. Legközelebb hosszabb időre jöjjön Budapestre és adjon két koncertet egy kisebb arénában. Mély tisztelettel:
Zétényi Zoltán